

Dosarul nr. 3r-236/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: I. Secrieru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Guzun, G. Dașchevici, V. Clima)

DECIZIE

4 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând recursurile depuse de Serviciul de Protecție și Pază de Stat și Oprea Viorel,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Oprea Viorel împotriva Serviciului de Protecție și Pază de Stat cu privire la anularea ordinului și încasarea salariului pentru lipsa forțată de la locul de muncă,

împotriva încheierii din 24 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost declarate inadmisibile apelurile depuse de către Oprea Viorel și Serviciul de Protecție și Pază de Stat împotriva hotărârii din 25 februarie 2020 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, pe motiv că motivarea apelurilor nu a fost depusă în termenul prevăzut de lege,

c o n s t a t ă :

La 29 octombrie 2018, Oprea Viorel a depus cererea de chemare în judecată împotriva Serviciului de Protecție și Pază de Stat privind anularea ordinului Serviciului de Protecție și Pază de Stat nr. 242 p/r din 4 septembrie 2018 cu privire la sancționare și ordinului Serviciului de Protecție și Pază de Stat nr. 242 p/r din 4 septembrie 2018 cu privire la concediere, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la locul de muncă și constatarea încetării contractului de muncă în temeiul art. 35 alin. (1) lit. b) din Legea cu privire la Serviciul de Protecție și Pază de Stat nr. 134 din 13 iunie 2008.

Prin hotărârea din 25 februarie 2020 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea a fost admisă parțial, fiind anulat actul administrativ individual defavorabil – ordinul Serviciului de Protecție și Pază de Stat nr. 242 p/r din data de 4 septembrie 2018 cu privire la sancționare și ordinul Serviciului de Protecție și Pază de Stat nr. 243 p/r din data de 4 septembrie 2018 cu privire la concediere, ca ilegale. S-a obligat Serviciul de Protecție și Pază de Stat să emită act administrativ individual favorabil de calculare și achitare lui Oprea Viorel a salariului pentru lipsa forțată de la serviciu. În rest cererea a fost respinsă ca neîntemeiată. Hotărârea în partea achitării salariului pentru absență forțată de la muncă, în mărimea unui salariu a fost pusă în executare imediat.

La 11 martie 2020, Oprea Viorel a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 25 februarie 2020 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani.

La 12 martie 2020, Serviciul de Protecție și Pază de Stat a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 25 februarie 2020 a Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin încheierea din 24 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, au fost declarate inadmisibile apelurile depuse de Oprea Viorel și Serviciul de Protecție și Pază de Stat împotriva hotărârii din 25 februarie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, pe motiv că apelanții nu au prezentat motivarea apelurilor în modul stabilit de art. 232 alin. (2) Cod administrativ.

La 27 iulie 2020, Serviciul de Protecție și Pază de Stat a depus recurs împotriva încheierii din 24 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu încheierea contestată, considerând-o ilegală și neîntemeiată prin faptul că a fost emisă cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept procedural.

A susținut că la caz, instanța de apel urma să emită o încheiere prin care să nu dea curs cererii de apel și să ofere un termen pentru înlăturarea neajunsurilor și anume, depunerea cererii de apel motivate împotriva hotărârii contestate.

Astfel, a relatat că încheierea de declarare a apelului ca inadmisibil este indisolubil legată de un act judecătoresc de dispoziție prin care se stabilește apelantului un termen pentru înlăturarea neajunsurilor, iar sancțiunea procedurală de declarare a apelului ca fiind inadmisibil, survine doar în cazul neîndeplinirii în termen a indicațiilor instanței de apel.

În opinia recurentului, încălcarea admisă de către instanța de apel constă în ignorarea prevederilor art. 235 Cod administrativ, care stabilește că dacă cererea de apel nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 233 alin. (1) și (2) și art. 234 alin. (1), judecătorul stabilește apelantului un termen pentru înlăturarea neajunsurilor. Dacă apelantul a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanță, cererea de apel se consideră depusă la data inițială.

A mai menționat că era în imposibilitate să prezinte apelul motivat deoarece nu avea la dispoziție probele necesare în susținerea cererii de apel.

Recurentul Serviciul de Protecție și Pază de Stat a solicitat admiterea recursului, anularea încheierii și adoptarea unei noi încheieri prin care să fie acordat un nou termen pentru înlăturarea neajunsurilor și depunerea apelului motivat.

La 5 august 2020, Oprea Viorel a depus recurs împotriva încheierii din 24 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu încheierea contestată, considerând-o ilegală și pasibilă de a fi anulată.

Cu referire la prevederile art. 235 Cod administrativ, a afirmat că nu i-a fost stabilit un termen pentru înlăturarea neajunsurilor stabilite în cererea de apel.

Recurentul Oprea Viorel a solicitat casarea încheierii recurate cu restituirea cauzei instanței de apel pentru judecarea apelului în fond.

În conformitate cu art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat încheierea contestată la 24 iunie 2020. Totodată, se constată că încheierea instanței de apel a fost notificată recurentului Serviciului de Protecție și Pază de Stat în data de 16 iulie 2020, iar recurentului Oprea Viorel la data de 22 iulie 2020, fapte ce se confirmă prin avizele de recepție a scrisorilor recomandate (f. d. 150, f. d. 151).

Astfel, recursurile din 27 iulie 2020, respectiv din 5 august 2020 sunt depuse cu respectarea termenului prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 243 alin. (2) Cod administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile recursurilor, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile neîntemeiate și care urmează a fi respinse din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că în speță, obiectul recursurilor vizează legalitatea încheierii din 24 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost declarate inadmisibile apelurile depuse de Oprea Viorel și Serviciul de Protecție și Pază de Stat împotriva hotărârii din 25 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, pe motiv că apelanții nu au prezentat motivarea apelurilor în modul stabilit de art. 232 alin. (2) Cod administrativ.

Astfel, în conformitate cu art. 232 alin. (1) Cod administrativ, apelul se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

În corespundere cu art. 232 alin. (2) Cod administrativ, motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanța de judecată care a emis hotărârea contestată.

În acest sens, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ constată că hotărârea motivată din 25 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost notificată apelantului Serviciului de Protecție și Pază de Stat în data de 8 mai 2020, iar apelantului Oprea Viorel în data de 21 mai 2020, fapte ce se confirmă prin avizele de recepție a scrisorilor recomandate (f. d. 140, f. d. 142).

Instanța de recurs reține că potrivit art. 1 din hotărârea Parlamentului Republicii Moldova privind declararea stării de urgență nr. 55 din 17 martie 2020, a fost declarată stare de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova pe perioada 17 martie – 15 mai 2020.

În conformitate cu art. 3 și art. 4 din aceeași hotărâre, dispozițiile Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova sunt obligatorii și executorii pentru conducătorii autorităților administrației publice centrale și locale, ai agenților economici, ai instituțiilor publice, precum și pentru cetățeni și alte persoane aflate pe teritoriul Republicii Moldova. Toate dispozițiile emise de Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova intră în vigoare din momentul emiterii.

Prin prisma pct. 1 din Anexa la dispoziția nr. 1 din data de 18 martie 2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, pe durata stării de urgență termenele de prescripție și termenele de decădere de orice fel nu încep să curgă, iar, dacă au început să curgă, se suspendă pe toată durata stării de urgență instituite potrivit Hotărârii Parlamentului nr. 55 din 17 martie 2020, astfel termenul de prezentare a apelului motivat pentru Serviciul de Protecție și Pază de Stat, a început a curge de la data de 16 mai 2020.

Așadar, din analiza normelor enunțate rezultă că Serviciul de Protecție și Pază de Stat urma să prezinte motivarea apelului în termen de 30 de zile, până la data de 15 iunie 2020.

Totodată, apelantul Oprea Viorel, urma să prezinte motivarea apelului în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate, până la data de 22 iunie 2020, având în vedere că ultima zi de prezentare a motivării apelului a fost o zi nelucrătoare.

În această privință, actele cauzei atestă că apelantul Serviciul de Protecție și Pază de Stat și apelantul Oprea Viorel în termenul de 30 de zile acordat de lege, nu au depus motivarea apelurilor, din care considerente instanța de apel prin încheierea din 24 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, corect a declarat apelurile ca fiind inadmisibile.

Or, în conformitate cu art. 236 alin. (1) Cod administrativ, instanța de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului, iar conform alin. (2) lit. e) al aceluiași articol, apelul se declară inadmisibil în special când motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 232 alin. (2).

Argumentele recurenților precum că instanța urma să stabilească un termen pentru înlăturarea neajunsurilor conform art. 235 Cod administrativ, nu pot fi reținute ca întemeiate, deoarece rezultând din aceste prevederi legale, instanța de judecată stabilește un termen pentru neînlăturarea neajunsurilor doar în cazurile prevăzute de art. 233 alin. (1), (2) și art. 234 alin. (1), care nu cuprinde și cazul în care cererea de apel nu este motivată.

De altfel, în atare situații art. 232 alin. (2) Cod administrativ, stabilește fără interpretări că motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate.

Din contextul normei enunțate, este de înțeles că ține de obligația părților de a prezenta motivarea apelului în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate, iar instanța de judecată nu este ținută de faptul acordării unui termen pentru înlăturarea neajunsurilor în acest sens.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consemnează că potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, participanții procesului de judecată urmează să-și asume un rol activ, urmărind cu diligență derularea procesului său și să dispună cu bună-credință de drepturile sale procedurale.

În această ordine, completul specializat în cauze de contencios administrativ reține că recurenții, fiind interesați de soluționarea prezentului litigiu în ordine de apel, urmau să întreprindă măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanță prin prezentarea motivată a apelului conform prevederilor art. 232 alin. (2) Cod administrativ, fapt ce la caz nu se atestă.

În speță, s-a constatat că apelanții cunoscând despre necesitatea depunerii a motivării apelului nu și-au exercitat dreptul de a prezenta motivarea apelului în termen de 30 de zile de la notificare, termen imperativ prevăzut de lege, aspect ce impune prin prisma art. 236 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, de a declara inadmisibile cererile de apel.

Așa fiind, se constată ca întemeiată soluția instanței de apel cu privire la declararea apelurilor ca inadmisibile, fiind cert stabilit că Serviciul de Protecție și Pază de Stat și Oprea Viorel nu au prezentat motivarea apelurilor în termenul stabilit de lege, motiv din care survin sancțiunile procedurale prevăzute de art. 10 alin. (1) Cod de procedură civilă, pentru subiectul obligat în raport procedural, în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire

defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural.

Prin urmare, argumentele invocate în cererile de recurs sunt neîntemeiate și nu constituie temei de anulare a încheierii recurate.

Ca și consecință, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că, în cazul admiterii unui astfel de apel, se va încălca principiul securității raporturilor juridice, garantat de articolul 6 și preambulul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ amintește că art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului îi garantează fiecărei persoane dreptul de a sesiza o instanță cu orice contestație referitoare la drepturile și obligațiile sale cu caracter civil. Instanța europeană a relatat însă în practica sa constantă că „dreptul la o instanță” nu este absolut.

În această privință, Curtea Europeană, în mai multe cauze de acest gen, nu exclude niciodată ipoteza că interesele unei bune administrări a justiției pot să justifice impunerea unui termen de exercitare a căii de atac (cauza Bacev contra Fosta Republică Yugoslavă a Macedoniei, Kemp contra Luxembourg, Diaz Ochoa contra Spaniei), în carte înalța Curte a arătat că termenul fixat de legea internă este o restricție ce guvernează accesul la justiție.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursurile depuse de Serviciul de Protecție și Pază de Stat și Oprea Viorel.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se resping recursurile depuse de Serviciul de Protecție și Pază de Stat și Oprea Viorel.

Se menține încheierea din 24 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Oprea Viorel împotriva Serviciului de Protecție și Pază de Stat cu privire la anularea ordinului și încasarea salariului pentru lipsa forțată de la locul de muncă.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh